

Тимошик Наталія
к.е.н., доцент кафедри економіки та фінансів
Тернопільський національний технічний університет ім. Івана Пулюя,
м. Тернопіль, Україна
Nataliia Tymoshyk
Cand.of Science (Economics), Docent, Associate Professor of Economics and Finance
Department
Ternopil Ivan Puluj National Technical University,
Ternopil, Ukraine

Птушинський Володимир
студент групи ПФМ-51
Тернопільський національний технічний університет імені Івана Пулюя
м. Тернопіль, Україна
Volodymyr Ptushynskiy
student of group PFm-51
Ternopil Ivan Puluj National Technical University,
Ternopil, Ukraine

ВНУТРІШНІ ФІНАНСОВІ ДЖЕРЕЛА САНАЦІЇ ПІДПРИЄМСТВА DOMESTIC FINANCIAL SOURCES OF THE ENTERPRISE SANITATION

Зважаючи на незадовільний стан економіки в Україні та продовження війни на сході, підприємства не отримують належної підтримки з боку держави, а у момент настання кризових ситуацій змушені розраховувати лише на власні ресурси. Тому, актуальними стають проблеми фінансового оздоровлення підприємства власними фінансовими ресурсами задля виведення підприємства з фінансової кризи.

Економічне пояснення санації пояснюється як система заходів, які здійснюються для запобігання банкрутства підприємства та його фінансового оздоровлення. Мета фінансової санації, як правило, полягає у покритті поточних збитків та усуненні причин їхнього виникнення, збереження ліквідності та платоспроможності підприємств, скороченні всіх видів заборгованості, покращення структури оборотного капіталу та формуванні фондів фінансових ресурсів, необхідних для проведення санаційних заходів виробничо-технічного характеру. Розробку санаційної концепції та плану санації найчастіше проводять консалтингові фірми в тісному взаємозв'язку із внутрішніми службами контролінгу, а санаційний аудит проводиться аудиторськими компаніями на замовлення потенційних санаторів.

Виділяють три основних етапи відновлення платоспроможності підприємства.

Перший етап – усунення зовнішніх факторів банкрутства. На цьому етапі реалізуються оперативні методи відновлення платоспроможності:

- оптимізація платіжного календаря;
- регулювання рівня незавершеного виробництва;
- перевід низькооборотних активів у високооборотні;
- переоформлення короткострокової заборгованості в довгострокову тощо.

Другий етап – проведення локальних заходів щодо поліпшення фінансового стану. В даному випадку слід застосовувати такі методи:

- встановлення шляхів відновлення штрафних санкцій за прострочену короткострокову заборгованість;
- забезпечення достатності фінансових ресурсів для покриття нових поточних зобов'язань;
- поступове погашення старих боргів.

При цьому оцінюється можливість залучення додаткових внутрішніх джерел фінансування: реалізація непотрібних і зайвих високооборотних активів, скорочення витрат до мінімально допустимого рівня.

Третій етап – створення стабільної фінансової бази. Метою довгострокових методів фінансового оздоровлення є забезпечення стабільного фінансового стану підприємства у довгостроковій перспективі.

Довгостроковими методами фінансового оздоровлення є:

- активний маркетинг з метою пошуку перспективної ринкової ніші;
- пошук стратегічних інвестицій;

Таким чином задля подолання або передбачення кризи на підприємстві та пошуку джерел фінансування необхідно детально вивчити специфіку роботи підприємства враховуючи внутрішні та зовнішні чинники впливу на його діяльність.

Перелік використаних джерел:

1. Ковальчук К.Ф. Управлінська, фінансова та маркетингова діяльність підприємств в умовах нестійкої економіки: кол. монографія за заг. ред. К.Ф. Ковальчука. – Дніпропетровськ: Пороги, 2016. – 516 с.

2. Костецький В. В. // Економічний аналіз: зб. наук. праць / Тернопільський національний економічний університет; редкол.: О. В. Ярощук (голов. ред.) та ін. – Тернопіль: Видавничо-поліграфічний центр Тернопільського національного економічного університету «Економічна думка», 2016. – Том 26. – № 1. – С. 50-57.

3. Крутова А.С. Управління фінансовою безпекою підприємств торгівлі в умовах невизначеності: кол. монографія / А.С. Крутова, Л.І. Лачкова та ін. ред. Крутова А.С. – Х.: Видавець Іванченко І.С., 2017. – 264 с.

УДК 338

Федотова Яна

к.е.н., асистент кафедри економічної кібернетики
Тернопільський національний технічний університет імені Івана Пулюя,
м. Тернопіль, Україна

Yana Fedotova

PhD, assistant of the of Economic Cybernetics Department
Ternopil Ivan Puluj National Technical University,
Ternopil, Ukraine

ФОРМУВАННЯ ПОЛІТИКИ ПІДПРИЄМСТВА В КОНТЕКСТІ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЙОГО ЕКОНОМІЧНОЇ СТІЙКОСТІ FORMATION OF THE ENTERPRISE'S POLICY IN THE CONTEXT OF PROVIDING ITS ECONOMIC SUSTAINABILITY

На сьогодні досягнення та підтримання економічної стійкості підприємства є проблемою, що лежить в площині забезпечення стабільності його функціонування в майбутньому та гарантування економічної безпеки. Підприємство як цілісна система об'єднує в собі значну кількість структурних елементів (виробництво, фінанси, маркетинг, систему управління тощо). Виходячи із важливості того чи іншого компонента у забезпеченні ефективності роботи підприємства, науковці виділяють окремі напрямки досягнення економічної стійкості. Зокрема, на основі тверджень, що економічна стійкість формується в процесі виробництва, а підтримується на етапах реалізації та розподілу продукту, низка науковців виокремлюють виробничо-технічну та фінансово-економічну стійкість [1, 2]. Інші точки зору ґрунтуються на тому, що домінантною складовою економічної стійкості є фінансова стійкість [3, 4], управлінська стійкість [5], економічна безпека [6]. На нашу думку, найбільш доцільним буде виділити такі функціональні складові